

แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร
Guidelines for Increasing the Effectiveness of Digital Technology Policy
Implementation for Local Administrative Organization in
Saingam District, Kamphaeng Phet Province

มนพัทธ์ จันทโย*, พิชณ บุณนิยม, รัชฎากร วินิจกุล

Manapat Jantayo, Phitsanu Boonniyom, Russadakorn Vinijkul

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร 62000

Faculty of Humanities and Social Sciences, Kamphaeng Phet Rajabhat University,

Kamphaeng Phet 62000 Thailand

*Corresponding author E-mail: manapat.jantayo@gmail.com

(Received: May 22 2025; Revised: June 30 2025; Accepted: July 8 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร สำนวจปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร และรวบรวมแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการขับเคลื่อนนโยบายให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 175 คน โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 12 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในระดับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแสดงแนวโน้มเชิงความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะด้านความพึงพอใจและการปรับเปลี่ยน/การปรับตัว ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านบุคลากร ด้านโครงสร้างองค์กร และแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ พบว่า (1) ควรมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่ตอบโจทย์การบริการ (2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัลก่อนนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ (3) มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและรับฟังปัญหาการทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงมีคำสั่งและบันทึกข้อตกลงด้านดิจิทัลเป็นเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยให้รางวัลตอบแทนอย่างเหมาะสม และ (4) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลภายในองค์กร โดยมีผู้บริหารเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางเบื้องต้นเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในบริบทขององค์กรท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ; การนำนโยบายไปปฏิบัติ; เทคโนโลยีดิจิทัล; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to study the level of effectiveness of digital technology policy implementation by local administrative organizations in Saingam District Kamphaeng Phet Province, to explore the factors affecting the effectiveness of digital technology policy implementation, and to collect guidelines for increasing the effectiveness of digital technology policy implementation that could be used to promote policy implementation to be more effective. The sample group consisted of 175 personnel of local administrative organizations in the target area. Data were contacted using questionnaires and interview with 12 key informants. Data were analyzed using descriptive statistics and multiple regression analysis at the sample level to show the relationship trends of the variables.

The research findings indicated that the level of implementation of local administrative organizations in Saingam District, Kamphaeng Phet Province was at a high level, particularly in terms of satisfaction and adaptability; factors related to the implementation of digital technology policies include technology, personnel; and organizational structure and guidelines for increasing the effectiveness of digital technology policy implementation found that as follows: 1) conducting an analysis of the organization's environment to develop technology that meets service needs, 2) developing personnel's potential in digital before using the technology, 3) conducting meetings to exchange ideas and listen to problems in working together, including having digital orders and memorandums of understanding as criteria for evaluating work performance with appropriate rewards, and 4) creating a digital culture within the organization with executives as role models in the use of technology, which can be used as a preliminary guideline to develop and promote the use of digital technology appropriately in the context of local organizations.

Keywords : Effectiveness; Policy Implementation; Digital Technology; Local Administrative Organization

บทนำ

บริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เทคโนโลยีเข้ามา มีบทบาทในทุกมิติของการทำงานภาครัฐมากขึ้น ทั้งด้านการให้บริการ ประชาชน การบริการจัดการภาครัฐ และการกำหนดนโยบาย ปัจจุบันภาครัฐได้ให้ความสำคัญในการผลักดันนโยบาย “รัฐบาล ดิจิทัล” หรือ Digital Government คือ การปรับเปลี่ยนและปฏิรูป องค์การราชการ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น การปฏิรูป ต้องทำในทุกส่วนตั้งแต่การกำหนดยุทธศาสตร์หรือแผนแม่บท ขององค์กร การปรับโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรม การจัดหา อุปกรณ์ดิจิทัลที่ทันสมัยมาใช้ และการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เพื่อรองรับกับเทคโนโลยี (อนูรัตน์ อนันตนาธร, 2566) ประกอบกับ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในประเทศไทย ที่ทำให้องค์กรภาครัฐพัฒนาสู่รัฐบาลดิจิทัลอย่างก้าวกระโดด เนื่องจาก ภาครัฐต้องดำเนินงานให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้คนที่ต้องเว้นระยะห่าง ลดการสัมผัส และลดภารกิจที่มีการติดต่อระหว่างคน เทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีความจำเป็นสำหรับการให้บริการมากขึ้นในการลดขั้นตอน เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการทำงาน และการให้บริการประชาชนที่สามารถรับบริการได้ตั้งแต่ต้นจนจบผ่านช่องทางดิจิทัล โดยไม่ต้องเดินทางไปด้วยตนเอง จากรายงานสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปี พ.ศ. 2566 พบว่า งานบริการ ภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลมีเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 68.80 (ข้อมูล วันที่ 23 พฤศจิกายน 2566) ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ภายในปี พ.ศ. 2570 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, 2566)

หน่วยงานภาครัฐที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นองค์กรภาครัฐที่จัดตั้ง ตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง ภายใต้การกำกับดูแลของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สังกัดกระทรวงมหาดไทย โดย กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากร งบประมาณ และมีอำนาจอิสระในการบริหารจัดการ (โชคสุข กรกิตติชัย, 2561) ซึ่งการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปัจจุบันเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในหลายภารกิจยังคงเป็นการทำงานโดยใช้ เอกสารในรูปแบบกระดาษ ทำให้ยากต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้เป็นระบบ และการขอรับบริการของประชาชนมีขั้นตอนซับซ้อน ลำช้า ไม่สะดวกในการรับบริการ เป็นภาระค่าใช้จ่ายแก่ประชาชน ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติงานได้ อย่างรวดเร็วและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องมีระบบสารสนเทศเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำมาประยุกต์ ใช้ร่วมกับการทำงาน ได้แก่ ระบบการจัดซื้อจัดจ้าง ของภาครัฐ (e-GP), ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ของ อปท. (New e-LAAS), ระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX), ระบบ

สารสนเทศเพื่อการวางแผน (e-Plan), ระบบเบี้ยยังชีพ (Welfare), ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS), ระบบสารสนเทศทางการศึกษา ท้องถิ่น (LEC) เป็นต้น เพื่อปรับปรุงระบบการอนุมัติและอนุญาต ของทางราชการให้เป็นระบบดิจิทัลทั้งบุคคลและนิติบุคคล ลดขั้นตอน และระยะเวลาในการให้บริการประชาชน ทำให้ประชาชนสามารถ เข้าถึงบริการสาธารณะได้ทั่วถึง สะดวกรวดเร็ว รวมถึงสามารถ ลดการใช้ทรัพยากรในองค์กร และมีระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้นมาเอง เพื่อปรับเปลี่ยนระบบราชการ ให้ทันสมัยในยุคดิจิทัลมากขึ้น ได้แก่ e-Service, LINE OA, Chatbot, แบบฟอร์มออนไลน์ Google form, ระบบสารบรรณ อิเล็กทรอนิกส์, แอปพลิเคชัน, แพลตฟอร์ม, การจัดทำข้อมูลเปิด และเผยแพร่ในรูปแบบ QR Code รวมถึงการเข้าซื้อระบบท้องถิ่น ดิจิทัลจากสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) หรือ DGA เช่น ระบบบริหารจัดการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (OSS) ระบบ ขออนุญาตก่อสร้าง ระบบชำระค่าธรรมเนียมระบบออกหนังสือ รับรอง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ความพยายามในการปรับตัวเพื่อไปสู่ การเป็นองค์กรดิจิทัลยังพบปัญหาและอุปสรรค คือ ปัญหาด้านทักษะ ความรู้ของบุคลากร และปัญหาด้านงบประมาณ หากไม่ได้รับการ แก้ไขการปรับตัวไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลก็ยากที่จะเกิดขึ้นได้ (สุภาภรณ์ สีสุพรรณ และอจิราภรณ์ เพียรขุนทด, 2565) โดย เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) กล่าวว่า หน่วยงานภาครัฐบางแห่ง ยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนไปสู่ระบบดิจิทัล ได้นั้น มีปัญหาอุปสรรคสำคัญ คือ งานบริการและข้อมูลภาครัฐ ยังไม่เชื่อมโยงกัน เนื่องจากการพัฒนาระบบไม่เป็นไปตามมาตรฐาน เดียวกัน อีกทั้งยังไม่ตอบโจทย์ประชาชนผู้ใช้งาน รวมถึงการขาด งบประมาณ และเจ้าหน้าที่รัฐไม่มีทักษะทางดิจิทัล เนื่องจาก บุคลากรภาครัฐในสาขาเทคโนโลยีส่วนใหญ่ไปทำงานบริษัทเอกชน ที่มีเงินเดือนสูงกว่า และที่ผ่านมามาภาครัฐแก้ปัญหาโดยการจ้าง บริษัทเอกชนมาดำเนินงาน ทำให้ภาครัฐไม่มีบุคลากรที่เห็นภาพ กระบวนการในรูปแบบดิจิทัล หรือไม่ว่าจะนำดิจิทัลมาใช้ในการ ทำงานอย่างไร (Thai PBS, 2567) การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล ของบุคลากร จึงปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดในการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ของภาครัฐไทย เช่นเดียวกับการที่บุคลากรขาดแรงจูงใจในการ พัฒนาดตนเอง เนื่องจากตามลักษณะของบุคลากรภาครัฐส่วนใหญ่ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ซึ่งหากเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิด หรือ การกระทำ อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวกระตุ้นให้บุคลากร ส่วนน้อยรู้สึกว่าการตนเองต้องเร่งการพัฒนา (ดวงสมร สุทธิวงศ์กุล, 2563)

จากปรากฏการณ์ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะ ศึกษาระดับประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัด กำแพงเพชร สำรองปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบาย

เทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร และรวบรวมแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการขับเคลื่อนนโยบายให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาและยกระดับการทำงานให้เหมาะสม ก้าวทันกับเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล อันเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร และผู้สนใจในประเด็นดังกล่าว สามารถนำไปใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาองค์กรดิจิทัลให้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

3. เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี รวมถึงการสังเคราะห์ตัวแปรจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลไทรงาม องค์การบริหารส่วนตำบลไทรงาม องค์การบริหารส่วนตำบลพานทอง องค์การบริหารส่วนตำบลมหาชัย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคล้า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแม่แตง และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กอง รวมทั้งสิ้นจำนวน 319 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน สุธิตรา บุญยรัตน์พันธุ์, 2554) เพราะสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ค่าความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 175 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ ได้แบ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญออกเป็น 3 กลุ่ม จำนวน 12 คน ประกอบด้วย กลุ่มผู้กำหนดนโยบายที่มี

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน กลุ่มผู้มีหน้าที่รับนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลจากผู้บริหารมาใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ หัวหน้าส่วนราชการ จำนวน 4 คน และกลุ่มผู้นำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ ได้แก่ บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน และเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างตามกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน เงินเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ประกอบด้วย 1) การผลิต/ความสามารถ 2) ประสิทธิภาพ 3) ความพึงพอใจ และ 4) การปรับเปลี่ยน/การปรับตัว จำนวน 19 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ประกอบด้วย 1) โครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) เทคโนโลยีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) ลักษณะบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 4) นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน จำนวน 19 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

2. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) และรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการอธิบายข้อมูลเชิงเหตุผลสัมพันธ์ เพื่อเสริมให้คำตอบมีความสมบูรณ์

3. การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยนำแบบสอบถามตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (IOC) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.92 และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกำแพงเพชรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามสูตรของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อออกหนังสืออนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
 2. จัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร
 3. รวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
- การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำบทสรุปของประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร จากการวิจัยเชิงปริมาณที่มีลำดับต่ำที่สุด จำนวน 2-3 ข้อ ในแต่ละด้านจาก 4 ด้าน มากำหนดเป็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยกำหนดข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ มีลักษณะคำถามปลายเปิด เก็บข้อมูลด้วยการจดบันทึกและการอัดเสียง เพื่อใช้เป็นหลักฐานเชิงยืนยัน สามารถนำมาใช้ประกอบกับข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อสรุปแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการใช้โปรแกรมทางสถิติในการประมวลผล มีขั้นตอนดังนี้

1. การหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) อธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการนำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยายผล
2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร และปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

การนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ประกอบการนำเสนอแบบตาราง

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของแต่ละตัวแปร

4. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ในแต่ละด้านโดยเรียงลำดับจากที่ต่ำที่สุดจำนวน 2-3 ข้อ มาสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อหาแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การจำแนก และจัดระเบียบข้อมูลที่ได้จากการค้นหาและเก็บรวบรวมมาจำแนกเป็นหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งข้อมูลออกเป็นกลุ่มผู้กำหนดนโยบาย กลุ่มผู้มีหน้าที่

รับนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลจากผู้บริหารมาใช้ในองค์กร และกลุ่มผู้ที่นำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน เงินเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 67.43 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 67.43 ตำแหน่งงานจ้าง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 41.14 เงินเดือน 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 และมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 11-20 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ปรากฏผลดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมรายด้าน

ภาพรวมรายด้าน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการผลิต/ความสามารถ	3.84	0.70	มาก	4
2. ด้านประสิทธิภาพ	3.90	0.60	มาก	3
3. ด้านความพึงพอใจ	4.22	0.53	มาก	1
4. ด้านการปรับเปลี่ยน/การปรับตัว	4.04	0.52	มาก	2
รวม	4.00	0.59	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพึงพอใจ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ ด้านการปรับเปลี่ยน/การปรับตัว มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.52)

ด้านประสิทธิภาพ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.60) และด้านการผลิต/ความสามารถ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ปรากฏผลดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมรายด้าน

ภาพรวมรายด้าน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านโครงสร้างของ อปท.	4.27	0.57	มาก	2
2. ด้านเทคโนโลยีใน อปท.	4.12	0.59	มาก	4
3. ด้านลักษณะบุคลากรภายใน อปท.	4.33	0.51	มาก	1
4. ด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน	4.24	0.56	มาก	3
รวม	4.24	0.56	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านลักษณะบุคลากรภายใน อปท. มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างของ อปท. มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.57) ด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.56) และด้านเทคโนโลยีใน อปท. มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระ จำนวน 4 ตัวแปร ตามสมมติฐานและประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติที่เป็นตัวแปรตาม ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และปรากฏผลดังตารางที่ 3 ดังนี้

X_1 = โครงสร้างของ อปท.

X_2 = เทคโนโลยีใน อปท.

X_3 = ลักษณะบุคลากรภายใน อปท.

X_4 = นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน

Y = ประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	ผลการทดสอบ
(Constant)	0.825	0.243		3.396	0.001	
1. โครงสร้างของ อปท.	0.200	0.066	0.230	3.049	0.003**	ยอมรับ
2. เทคโนโลยีใน อปท.	0.263	0.061	0.313	4.339	0.000**	ยอมรับ
3. ลักษณะบุคลากรภายใน อปท.	0.213	0.077	0.222	2.751	0.007**	ยอมรับ
4. นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน	0.075	0.078	0.085	0.958	0.339	ปฏิเสธ
R = 0.717 R Square = 0.514 Adjusted R ² = 0.503 Std. Error of Estimate = 0.347						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร มีตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทั้งหมด 3 ตัวแปร และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีใน อปท. (X_2) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ เท่ากับ 0.263 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านลักษณะบุคลากรภายใน อปท. (X_3) มีค่า

สัมประสิทธิ์พยากรณ์ เท่ากับ 0.213 และปัจจัยด้านโครงสร้างของ อปท. (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ เท่ากับ 0.200 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า 0.717 และกำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า 0.514 มีอำนาจพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 51.40 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.347 ซึ่งสามารถนำมาสร้างสมการวิเคราะห์

$$\text{การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้ } Y = 0.825 + 0.263 (X_2) + 0.213 (X_3) + 0.200 (X_1)$$

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แนวทางการเพิ่มประสิทธิผล

การนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธาราม จังหวัดกำแพงเพชร สรุปผลการวิจัย สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 สรุปแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธาราม จังหวัดกำแพงเพชร

ประสิทธิผล	แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ
1. ด้านการผลิต/ความสามารถ	1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริการประชาชน เพื่อนำมาจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
	1.2 การจัดทำระบบฐานข้อมูลแบบ Big Data ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจเชิงนโยบายและการวางแผนในการสร้างเทคโนโลยีดิจิทัล
	1.3 การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการทำงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลัก การลดขั้นตอนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสามารถเชื่อมโยงหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ระบบ e-Service, Line OA, ระบบบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (OSS), ระบบขออนุญาตก่อสร้าง, ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบดิจิทัลผ่านการสแกน QR Code
	2.1 การปรับปรุงคอมพิวเตอร์ให้พร้อมใช้งาน ความเสถียรของระบบอินเทอร์เน็ต และอัปเดตซอฟต์แวร์ให้ทันสมัย สอดคล้องกับการใช้งานในยุคปัจจุบัน เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับเทคโนโลยีดิจิทัล
2. ด้านประสิทธิภาพ	2.2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัล โดยการฝึกอบรมเพิ่มทักษะความรู้ การศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรก่อนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้
	2.3 การจัดสรรงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนเครื่องมือด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการบริหารภายในและการให้บริการประชาชน
	2.4 การรับสมัครและสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านดิจิทัลเข้ามาทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อลดการพึ่งพาผู้รับจ้างภายนอกในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านความพึงพอใจ	3.1 การสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกัน โดยมีการจัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และรับฟังปัญหาในการทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดความขัดแย้งภายในองค์กร และสร้างความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน
	3.2 การมีบันทึกข้อตกลงเป็นเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อการทำงานอย่างเป็นระบบ และมีมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงการมีบทลงโทษ และให้รางวัลเป็นการตอบแทน
	3.3 การกำหนดหน้าที่ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นคำสั่ง เพื่อบอกหมายงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของบุคลากร ลดปัญหาการปฏิเสธงานหรือการทำงานซ้ำซ้อน
	4.1 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี มุ่งเน้นให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงาน การตัดสินใจ และการให้บริการประชาชน
4. ด้านการปรับเปลี่ยน/การปรับตัว	4.2 การจัดทำแผนแม่บทด้านดิจิทัลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ระยะกลางถึงระยะยาวในการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประสิทธิผล	แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ
4. ด้านการปรับเปลี่ยน/การปรับตัว (ต่อ)	4.3 ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายดิจิทัลภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ชัดเจน ในการกำหนดทิศทางขององค์กรเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างจริงจัง โดยการออกแบบนโยบายที่มีแนวทางชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารและให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส
	4.4 การใช้แอปพลิเคชัน Line บนสมาร์ตโฟน เพื่อปรับกระบวนการทำงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบในการรับคำร้องจากประชาชนได้ตลอด 24 ชั่วโมง และการอนุญาต อนุมัติ ลงนามหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อลดขั้นตอนการเสนอเอกสารที่สามารถทำงานได้ทุกที่ทุกเวลา
	4.5 การแสวงหาความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ จากสื่อออนไลน์ เว็บไซต์ และหน่วยงานที่มีประสบการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะและความเข้าใจให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรทอง จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจ มีประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการปรับเปลี่ยน/การปรับตัว ด้านประสิทธิภาพ และด้านการผลิต/ความสามารถ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรทอง จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านลักษณะบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน และด้านเทคโนโลยีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรทอง จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า มีตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์หรือส่งผลต่อประสิทธิภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งหมด 3 ตัวแปร ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 51.40 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของแต่ละปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านลักษณะบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปัจจัยด้านโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงานไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรทอง จังหวัดกำแพงเพชร ประกอบด้วย 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการผลิต/ความสามารถ ควรมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจัดทำฐานข้อมูล Big Data สำหรับรองรับการวางแผนเชิงนโยบาย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่ตอบโจทย์การบริการ มุ่งเน้นการลดใช้กระดาษ ลดการเดินทางติดต่อระหว่างหน่วยงานกับประชาชน และลดขั้นตอนการทำงาน โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบ e-Service, Line OA, ระบบบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (OSS), ระบบขออนุญาตก่อสร้าง, ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านการสแกน QR Code รวมถึงมีการเชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุกระดับ

2. ด้านประสิทธิภาพ ควรมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรก่อนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ โดยการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และการสรรหาบุคลากรที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีเข้าสู่ระบบงานขององค์กร รวมถึงการพัฒนาความพร้อมขององค์กรให้สามารถใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต ซอฟต์แวร์ และการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนเครื่องมือดิจิทัล

3. ด้านความพึงพอใจ เพื่อให้บุคลากรเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งจะปฏิบัติตามนโยบายด้วยความเต็มใจ ควรมีการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เอื้อต่อความร่วมมือและความสุขของบุคลากร มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนผ่านข้อตกลงร่วมกัน การให้รางวัลและบทลงโทษอย่างเหมาะสม และการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและลดปัญหาในการทำงานซ้ำซ้อน

4. ด้านการปรับเปลี่ยน/การปรับตัว ควรมุ่งเน้นการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี การจัดทำแผนแม่บทนวัตกรรมดิจิทัลขององค์กร การกำหนดนโยบายดิจิทัลที่ชัดเจน และการปรับกระบวนการทำงานผ่านเทคโนโลยี โดยการนำแอปพลิเคชัน LINE OA มาสร้างระบบ e-Service ซึ่งเป็นช่องทางที่ประชาชนสามารถเข้าถึงง่ายและนิยมใช้ติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวัน การนำแท็บเล็ตมาใช้ในการลงนามอิเล็กทรอนิกส์แทนการเสนอเพิ่มเอกสาร รวมถึงการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ จากสื่อออนไลน์ เว็บไซต์ และหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยค้นพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ ด้านความพึงพอใจ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้าร่วมการฝึกอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ในการทำงาน และความก้าวหน้าในอาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Gibson ที่อธิบายความมีประสิทธิผลขององค์กรไว้ว่า หากองค์กรสามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรได้มาก จะช่วยสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ปฏิบัติงานให้สูงขึ้น และ วิโรจน์ สุวรรณประไพ (2565) กล่าวว่า ประสิทธิผลขององค์กรพิจารณาจากความพึงพอใจของบุคลากรที่องค์กรสามารถตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของบุคลากรภายในองค์กรได้ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ได้รับการยอมรับ มีความก้าวหน้า และมีคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงาน ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจและประสิทธิภาพในการทำงานโดยตรง และ สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แสดงทัศนะไว้ว่า รู้สึกเบื่อหน่ายหรือมีภาวะหมดไฟในการทำงาน เนื่องจากได้รับมอบหมายงานที่ไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ เมื่อผู้บริหารเปิดโอกาสให้คำแนะนำด้านดิจิทัลมาพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร และสนับสนุนให้ฝึกอบรมเพิ่มเติม จนสามารถพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานในองค์กรได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและแรงบันดาลใจในการทำงานอีกครั้ง แต่ในทางตรงกันข้ามหากนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ทำงานในองค์กรแล้วขัดแย้งกับความต้องการของสมาชิก องค์กรนั้นแม้จะประสบความสำเร็จภายนอก แต่ก็อาจเผชิญกับปัญหาภายใน เช่น การลาออกของพนักงาน การต่อต้านการเปลี่ยนแปลง หรือขวัญกำลังใจที่ต่ำ ซึ่งท้ายที่สุดจะลดทอนประสิทธิผลขององค์กรในระยะยาว สะท้อนให้เห็นว่า การนำ

นโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความก้าวหน้าในด้านความพึงพอใจและการปรับตัวของบุคลากร

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ด้านลักษณะบุคลากรภายในองค์กร เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิด Steers (1977 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ วงศ์กรเขาวลิต, 2560) กล่าวว่า ลักษณะบุคลากรภายในองค์กรเป็นตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ซึ่งสามารถทำให้องค์กรประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ กล่าวคือ บุคลากรในองค์กรมีบทบาทเป็นผู้ตัดสินใจในการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ได้สำเร็จหรือไม่นั้น ล้วนอยู่ที่บุคลากรเป็นหลักไม่ใช่เพียงแค่มีนโยบายหรือระบบเทคโนโลยีที่ดีเท่านั้น รองลงมาคือด้านโครงสร้างขององค์กร เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ Steers ชี้ว่ามีผลต่อประสิทธิผลขององค์กรอย่างมาก เพราะสามารถกำหนดรูปแบบการทำงาน การตัดสินใจ และการประสานงานภายใน ซึ่งหากออกแบบให้เหมาะสมกับลักษณะขององค์กร จะช่วยสนับสนุนการทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัจจัยด้านเทคโนโลยีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปัจจัยด้านลักษณะบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย ทรรศน์ และดารณี เอื้อชนะจิต (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารสำนักงานบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชีดิจิทัลในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความแปรปรวนของประสิทธิผลในการปฏิบัติงานได้สูงสุด คือ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งาน ได้ร้อยละ 88.30 ($R^2 = 0.883$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนปัจจัยด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน แม้ไม่มีนัยยะทางสถิติ แต่ก็ยังเป็นปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชัย ญูธรรมชัย (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลขององค์กรภาครัฐ กรณีศึกษาสำนักงานการต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลคือ การให้ความสำคัญกับนโยบายและการปฏิบัติของผู้บริหาร และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แสดงทัศนะว่า การปรับเปลี่ยนการทำงานไปสู่องค์กรดิจิทัล สิ่งที่สำคัญคือต้องเริ่มต้นจากนโยบาย

และวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร โดยที่ผู้บริหารท้องถิ่นต้องมีวิสัยทัศน์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กร รวมถึงกำหนดนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้รับนโยบายและผู้ปฏิบัติสามารถตอบสนองการทำงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทราม จังหวัดกำแพงเพชร ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้มีความสะดวก รวดเร็ว และทันสมัย โดยการนำระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์มาใช้สนับสนุนงานด้านสารบรรณ ทั้งการรับส่งเอกสาร การเสนอหนังสือ การเกษียณหนังสือ และการลงนามอนุมัติเอกสารด้วย Digital Signature เพื่อลดขั้นตอนการทำงานที่ซับซ้อน เป็นไปตามพระราชบัญญัติปฏิบัติราชการอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 การพัฒนาเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันให้ประชาชนสามารถยื่นคำร้องขอหนังสือรับรอง การชำระค่าธรรมเนียมออนไลน์ผ่าน QR Code หรือระบบชำระเงินผ่านธนาคารออนไลน์ โดยสามารถทำการชำระเงินได้ทันทีผ่านแอปพลิเคชัน เพื่อลดขั้นตอนการชำระเงินในรูปแบบเดิมที่ยุ่งยาก ทำให้ประชาชนไม่ต้องเดินทางไปชำระที่สำนักงาน ทั้งนี้ แนวทางการปรับกระบวนการบริหารเพื่อรองรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม โดยอาจจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลขึ้นเป็นการเฉพาะ พร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนในกระบวนการทำงานของแต่ละกอง และควรให้ความสำคัญกับการสรรหาและพัฒนาบุคลากร โดยการเปิดรับบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านดิจิทัลเข้ามาทำงาน หรือส่งเสริมให้บุคลากรภายในองค์กรได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานจากหน่วยงานที่มีประสบการณ์ และเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในองค์กรได้อย่างเพียงพอ ลดการพึ่งพาจากผู้รับจ้างภายนอก

1.2 การพัฒนาและขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอไทราม จังหวัดกำแพงเพชร ไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างยั่งยืน ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำนโยบายเทคโนโลยีดิจิทัลไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มที่ โดยการเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลด้านเทคโนโลยีดิจิทัลระหว่างบุคลากรทุกระดับ ทั้งในรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อสร้างการเรียนรู้ร่วมกันภายในองค์กร นอกจากนี้ควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล โดยมีผู้บริหารเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีและสนับสนุนให้เทคโนโลยีดิจิทัล

กลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงาน เพื่อปลูกฝังแนวคิดทัศนคติ และพฤติกรรมให้บุคลากรเปิดรับนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ช่วยผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเปลี่ยนผ่านไปสู่องค์กรดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จและได้รับรางวัล โดยดำเนินการศึกษาตั้งแต่ระยะก่อตัวของนโยบาย การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการอบรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และนำไปสู่การต่อยอดความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน การศึกษารณีเช่นนี้จะช่วยให้เข้าใจกระบวนการพัฒนา ความสำเร็จ ปัจจัยเกื้อหนุน และแนวทางการต่อยอด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นต่อไป

2.2 การศึกษาความพร้อมด้านทักษะดิจิทัลของเจ้าหน้าที่รัฐในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อมั่น หรือความกังวลต่อการใช้ระบบออนไลน์หรือเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งอาจส่งผลต่อการยอมรับและการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งในด้านการงานและการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดระหว่างภาครัฐกับการบริการประชาชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- โชคสุข กรกิตติชัย. (2561). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ดวงสมร สุทธิวงศ์กุล. (2563). การพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากรภาครัฐไทยสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ สุวรรณประไพ. (2565). ทัศนคติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐในหน่วยงานเทศบาลเมืองกระบี่. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สิทธิชัย ทรัพย์แสนดี และดารณี เอื้อชนะจิต. (2564). การบริหารสำนักงานบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชีดิจิทัลในประเทศไทย. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 6(10): 125-140.
- สุจิตรา บุญยรัตน์พันธุ์. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.

สุภาภรณ์ วงศ์กรเขาวลิต. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของจิตอาสาในองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร
กรณีศึกษา : มูลนิธิแสงธรรมส่องหล้า กรุงเทพมหานคร.
การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

สุภาภรณ์ สีสุพรรณ และอจิรภาส เพียรขุนทด. (2565). การปรับตัว
เพื่อเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงเป็นองค์กรดิจิทัลขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น.

Journal of Roi Kaensarn Academi. 7(8): 246-264.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566).
รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ
ประจำปี 2566. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาพัฒนา
การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

อนรรตน์ อนันตนาธร. (2566). การพัฒนานวัตกรรมท้องถิ่นดิจิทัล
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย. รายงานการวิจัย
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

อภิชัย ภูษชัย. (2564). การเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลขององค์กร
ภาครัฐ (Digital Government Transformation)
กรณีศึกษา สำนักงานการต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

Thai PBS. ปัญหารัฐบาลดิจิทัลภาครัฐแยกกันทำ e-Service.
[online]. Available : <https://www.youtube.com/watch?v=qZvWoUdtKOM&t=93s>. 2567.